

Торпилирането на „Галия“.

Въ миналата книжка на „Пчелица“ дадохме описание на подводниците. Въ тази книжка ще запознаемъ читателите съ дѣйствията на подводниците въ открито море.

Ето какъ единъ спасенъ отъ потъналия французки пароходъ „Галия“ описва торпилирането и потъването на парохода:

„Врѣмeto бѣше чудно хубаво, а морето тихо. Ние бѣхме на кувертата на парохода и се веселѣхме. Единъ отъ другаритѣ ни показва една черна точка на хоризонта, обаче никой не обръна внимание на нея. Всички мислѣхме, че това е нѣкой делфинъ, който волно се гурка изъ топлитѣ води на Срѣдиземно море. Но все пакъ тя неможеше да остане незабѣлѣзана отъ насъ и да създаде грижи. Опашката на делфина не се виждаше и не правѣше скокове, както обикновенно правятъ тия животни, и изглеждаше, че леко се плъзга по морската повърхнина. Матрозитѣ почнаха да се подиграватъ съ страха ни.“

Слѣдъ малко делфинътъ се изгуби отъ очите ни и ние неможахме да се любуваме на движенията му. Изведнажъ се чу викъ: „торпила!“ Единъ морякъ се спустна къмъ телефона, но бѣше вече късно. Една страшна експлозия се чу подъ насъ. Парчета отъ желѣзо падаха около насъ съ страшенъ трѣсъкъ.

Моряцитѣ се хвърлиха къмъ спасителните лодки. Ние надухме спасителните си пояси и отрѣзахме вѣжата на саловетѣ. Ужасна бѣркотия настана.

Пароходътъ почна да потъва. Водата нахлу въ котлите, черь и гѣстъ димъ започна да излиза изъ кумините. Страхувахме се да не експлодиратъ машините.

Близо до мене една пълна лодка съ моряци се спустна въ морето, но азъ не успѣхъ да се вредя въ нея. Моряцитѣ нетърпеливо отрѣзаха вѣжата, които я свързваха съ парохода и тя се плъзна по водата. Азъ несъзнателно се спуснахъ по вѣжата въ лодката, пѣднахъ, върху нѣкои глави и скоро се намѣстихъ между другите въ нея.

Тѣкмо на врѣме! Пароходътъ почна да потъва. Иначе той щѣше да ни повлече съ себе си въ дѣното на морето. Напрѣгнахме всички сили и се отдалечихме 100 метра отъ парохода. Слѣдъ малко той се изправи като колъ нагорѣ и